

2022. karácsony
„...mindnyájan egyféleképpen szóljatok, és ne legyenek közöttetek szakadások,
hanem ugyanazzal a meggyőződéssel igazodjatok egymáshoz.” 1Kor. 1,10

ÖSSZHANG

A Rákoscsabai Református Egyházközség lapja

Füle Lajos

KARÁCSONY

Mindig szép volt, mindig szép marad,
amíg gyermek lesz az ég alatt.
S mindig lesznek, míg a föld forog,
ünnepváró, pöttöm vándorok.

Én is, ámbár felnőtt a nevem,
ma is várom, ma is szeretem,
s amíg az ember gyermek egy kicsit,
mindig is vár tőle valamit.

Karácsony vagy fenyőünnep?
Nem bánja azt a Mindenható.
Jézus, aki akkor született,
átlépi az évezredeket.

S ajándékát boldogan veszi,
aki hisz és aki nem hiszi.
Hisz őerte és őáltala
csendül fel az ember dallama.

Mindegy: vallja vagy tagadja-e?
Mindaz, aki él, Őbenne él.
Karácsonykor szíve, ha derül,
öntudatlan Őneki örül.
S Ővele, ki Megváltó, csodás,
jászolbölcsős, töviskoronás.

Füle Lajos

ELINDULT A FIÚ

Hogy betelt az idő,
kaput nyitott a távol,
s elindult a Fiú
az örökkévalóságból.

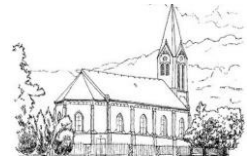
Múló évezreden
úgy lépett át a lába,
mint kinek az idő
cselédje, hű szolgája.

Váratlan érkezett
egykor, karácsony este,
gyermek képében egy
parányi, gyöngye testbe,

s volt, ki sejtette már:
e mustármagnyi Élet
megnő majd, s átszővi
végül a Mindenséget.

Áldott karácsonyi ünnepeket és
boldog újesztendőt kívánunk
minden kedves Olvasónknak!

„És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: "Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” Lukács 2,9-11

Kedves Testvérek!

Mi megajándékozottak, készülünk az örömeire! Várjunk, vágyakozzunk az igazi örömeink beteljesítőjére. Ünnepeink! Ünnepeink az igazi reménységünk eljövételét, közöttünk való jelenlétét jelenti.

Kérjük hát, könyörögjünk ketten hárman közösségben a szeretteink és saját életünk ajándékaiért, amit az Úr az őt szeretőknél elkészített.

Lehet, hogy mi magunk is úgy vagyunk egy-egy Igével, hogy fellelkeseink, de a mindennapok sodrásában inkább a kételyeink növekednek. Vagy az ünnepek alatt is annyi mindent zsúfolunk az életünkbe, hogy elveszünk a részletekben, s az Ige igazi megértésére, az igazi céljaink meglátására sokszor már nem jutunk el. Egyszer Christopher Wren, a londoni Szent Pál Katedrális tervezője megkérdezte az építők munkásokat, hogy most éppen mit csinálnak? A fáradt és egykedvű építők a munka terhe alatt csak a maguk által végzett részleteket sorolták: téglát rakok, követ hordok, falazok... Egy vidám, maltert keverő munkás aztán azt felelte: egy katedrális építék Isten dicsőségére! Ő tehát képes volt felül emelkedni a mindennapi fárasztó teendőin, látta az egészet is. Amikor Isten akaratát teljesítjük, mi sem veszhetünk el a részletekben, azt gondolván egy-egy feladatunkról, hogy ennek értelme az, hogy a listán igyekszünk kipipálni az elvégzését. És hogy nehéz az élet terhe nélkül is, de még itt van ráadásul ez is...

„Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek, sőt győzelmes jobboldalammal támogatlak.” Ézsaiás 41:10

Vagy emlékszünk bizonyára mi is olyanokra, akikkel együtt indultunk az Úr útján, aztán ők mindenféle vágnak, csábításnak, és más földi hívságnak engedve lemaradtak, elmaradtak a gyülekezetből. Sokszor vágyunk rá, hogy ismét közöttünk legyenek.

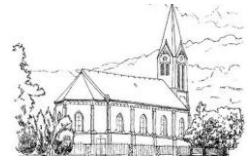
Az ima mindannyiunk életét, így az övét és a mienkét is megváltoztatja. A Szentlélek által a „földbe hullott mag” bő termést hoz. Azt mondjuk, hogy ez így természetes, hiszen azért

van a vetés, hogy legyen aratás is. Forduljon hát sok emberi sors Istennek tetsző, gyümölcsöző életre! Figyelünk egymásra a munkahelyen, a gyülekezetben, vagy más környezetünkben, hogy erősítsük egymás Krisztusba vetett hitét. Figyelünk az Úrra, s igyekezzünk tovább adni társainknak, a világ által elsodortaknak, hogy Isten és az Ő Szent Fia számára nincs elveszett ember! Ez a mi örömünk!

Imáinkban kérjük el az újjászületett életet, azok fejlődését, hogy örvendezhessünk a lelki és fizikai növekedésnek! Legyen áldás a gyülekezetünk megújulásán, gyarapodásán. A templomunkban házasságot kötöttek, az itt kereszteltek, konfirmáltak életét tartsa meg az Úr az ő útján. Kapjanak jó lelki táplálékot, vezetést a mi gyülekezetünkben. Adjunk hálát az intézményeinkből a sok gyermekért, akiknek létszáma már komoly feladat a gyülekezeti szolgálóknak. Imádkozunk a családjaikért, jusson el szívükbe az Isten ígéje! Adjunk hálát a sok alkalomért, dr Füzesi Zoltán pásztori munkájáért, a mi hitben Jézussal töltött drága alkalmainkért. Imádkozunk új lelkipásztorunkért, Balogh Márk Dávidért, az ő áldott helytállásáért. A családokért, a példaértékű családokért. Betegeink gyógyulásáért. Az egyedülállókért, az Úr segítsen magányukban. Szép hazánkért, országunk vezetőiért. Áldott módon végezzék a felelősségteljes munkájukat.

Sok a feladat. Mindenki láthatja, mi az, amit szívesen, szeretetből, hálából meg tud cselekedni. Krisztus számít ránk, hogy ajándékait elkérjük, elvigyük a rászorulóknak. Dicsőítsék az Istent az idősek, a gyermekek, és mindazok, akik a szolgálatainkban, életünkben megláthatják Krisztust. Legyen az alapja kéréseinknek Isten segítségül hívása a testvéri egy akaratlan lévő közösség, az Úr Jézus Krisztus drága nevéért. Ámen

Kele Károly

Imádság!

Köszönjük Neked Urunk, hogy mindennel Neked tartozunk, még azzal is, hogy hamarosan átléphetünk egy újesztendőbe! Hála minden eseményért, élményért, eredményekért, kudarcokban, gyászban, betegségben, lelki harcokban megadott erőért! Köszönjük, hogy új tervek, feladatok várhatnak ránk! Az elménkkel tudjuk, hogy az a legfontosabb, hogy minél közelebb húzódjunk Hozzád! Segíts, hogy úgy tekintsünk az életünkre, hogy a legméltóbb reakciónk a hála legyen Feléd. Szeretnénk úgy élni a napjainkat, hogy a legfényesebb áldások, és a legsötétebb megpróbáltatások se legyenek képesek elszakítani Tőled. Újra és újra tanuljuk, hogy a Veled eltöltött időt nem lehet kutyafuttában elintézni. Tudom, hogy amikor sietünk, akkor az elménk össze-vissza ugrál. Pedig Uram!- Te arra vágysz, hogy az összpontosított figyelmünk idejében megáldj az igéd üzenetével, mely elég arra, hogy megerősíts, és felkészíts minket a tengernyi feladathegyekre. Köszönjük, hogy tudhatjuk, hogy a Veled töltött idő bölcs befektetés. Hozd Uram elénk újra, és újra drága idő áldozatát, egy szent teret, egy biztos helyet, csendet ahol betöltesz a Te Jelenléteddel, békességeddel, szavaiddal. Most meghívunk az időnk az elménk, a szívünk, a lényünk rejtekébe, és győzd le bennünk azt, ami elvon, hátrál, lehúz, eltérít, Tőled! Ámen!

Mészáros Kati

Áldás Békesség! Amikor felkért a testvérem Bába Karcsi, a cikk írására. Kérdeztem magamtól, mit is írjak és miről. 2 napot adtam magamnak a gondolkozásra és utána eszembe jutott miről írjak.

Még Rákoscsabán laktunk, amikor csengetett a kapuban valaki s azt mondta, hogy a Rákoscsabai Református Egyháztól jött. Beengedték. Hozott Kalendáriumot, és egy Bibliaolvasó Kalauzt és adott egy Névjegykártyát. Mikor elment azt kérdezte Anyukám ezekkel mit csináljon, mire azt mondtam neki, hogy beviszem a szobámban és elkezdtem olvasni. Amikor meg kaptam ezeket a kiadványokat akkor 2 hét múlva beteg lett Apukám.

Pár év után újra találkoztunk vele, vagyis Bába Karcsival a Végvári cukrászdánál, mondtuk neki, hogy elköltöztünk egy új helyre. Kis idő után felkeresett minket. Már akkor hosszú idő óta olvastam a Károli Bibliát, amin nagyon elcsodálkozott és örült, hogy nem hagytam félbe a vallást. Nagyon sokat olvastam a Bibliát és a hitépő könyveket, aminek a hatására arra jutottam, hogy vágy ébredt bennem, hogy lekonfirmáljak és a Rákoscsabai Gyülekezethez tartozzak. Azóta is élő a hitem Jézusban és veletek is, mint közösséggel.

László Emese

10 éve már Ausztriában a hit szemszögéből

„Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban.” Titusz 2,11-12

Sajnos Ausztriában nincs Református templom, gyülekezet, pedig abban a hitben jöttem ki, hogy van. Az Evangélikus osztrák gyülekezetben voltunk egy pár alkalommal, de férjemnek nem tetszett az igehirdetés és mivel én akkor még semmit nem érttem németül, így ráhagykoztam. Isten üdvözítő kegyelme által viszont rátaláltam 1 év után a tőlünk 25 km-re lévő magyar Református kis gyülekezetre. Az Istentiszteletek az Evangélikus osztrák templomban zajlottak.

Pünkösöd ünnepe volt éppen, nagy öröömre Úrvacsora- és igeosztással. Már azt hittem többé nem látja tőlem szívesen az Úr Jézus a szolgálatot, de az akkor kapott ige ezt a hiedelmemet szétoszlatta: *„Szolgám vagy, kíválsz tőlem, ezért nem vetlek el: Ne félj, mert veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok a te Istened!”* Ézsaiás 41,9-10.

Annyira örültem ennek a biztatásnak, hogy újult erővel beszéltem Jézusról magyar ismerőseimnek, hallgattuk a csabai Istentiszteleteket férjemmel és a gyerekekkel együtt.

Sajnos a linzi magyar Református templomba nem jártunk sokat, mert nagyon hiányosnak tartottuk főleg a csabai után, de később megláttam bűn volt, mert nem becsültük meg a keveset. Havonta csak egy Istentiszteletet tartottak. Bibliaóra egyáltalán nem volt. Bécsből jött ki a lelkész /200 km/. Az internetes Istentiszteletek maradtak, amiért hálás vagyok, mert a hit hallásból van az Isten igéje által.

Két éven belül kórházi műtétet volt, és amikor már jobban voltam, éjszaka a szótár segítségével fogalmaztam magamban bizonyágtételeim osztrák szobatársaimnak,

kérve az Úr segítségét. Amikor elmondtam, az egyik szobatársam bólogatott a másik sírt és megköszönte. Az Úr megdicsőítette magát és még a nap is besütött a falon lógó keresztre.

Munkahelyemen mindenki tudta, hogy hiszek Istenben.

Egyszer mikor jött egy új kolleganő - aki szintén magyar volt-, 2-3 nap után rákérdeztem: *te hiszel Istenben*, mert olyan kisugárzása volt. *Igen hiszek az Úr Jézusban* - felelte. Sokat beszélgettünk, imádkoztunk és azt mondta: *Zsuzsa amióta veled beszélgettünk Jézusról, azóta látom keskenyebb az az út, ami az életre visz, amit én eddig ismertem.*

A másik kolleganőm már egy idős nő szintén magyar, a Mai Ige kiadványt nagyon szerette és vele is sokat beszélgettünk Jézusról, bűnbocsánatról, annyira örült, hogy kapott reménységet, erőt. És nagyon hálás volt, hogy tanítottam, de azután megszakadt a kapcsolatunk, mert én nem mentem már dolgozni ő pedig haza költözött Szerbiába.

Paulináról az osztrák hívő barátnőmről szeretnék írni, aki nagyon kedvesen köszöntött minket egy kis ajándékkal, és a helyi katolikus gyülekezetből hozott újsággal is próbált invitálni. Elmentem vele egy párszor, de nem tudom elfogadni a szűz Máriához fűződő imádságot.

Először férjemmel beszéltem, de később egyre többször mentem át hozzá. Tulajdonképpen az a szeretet kötelék, ami van köztünk, hiszem, az Úr Jézustól van és a Szentlélek jelenléte, aki által megértettük egymást, hiányos nyelvtudásom ellenére is.

Együtt imádkozunk, a *Mi Atyánk* imádságot németül mondom veled. A magyar német fordító segítségével pedig a személyes imádságom.

Nagyon sokat jelent nekem a szeretettel teli személye és egyszer, amikor nagyon kedvesen felajánlotta, hogy odaadja nekem egy hétre a Máriaszobrot /amit három hétre kapott meg a templomból/ nem fogadtam el, mondván nekem nincs szükségem rá, mert én az Úr Jézushoz imádkozom. De látjátok nem szakadt meg a kapcsolatunk pedig ennek már kb. 4 éve.

A mai nap gondoltam felhívom már, rég beszéltünk és képzeljétek, ahogy írom ezt a levelet, csöng a telefonom: Paulina hív. Az Úr csodája ez a kapcsolat. Az Úr Jézus iránti hála és szeretet összeköt minket. Imádkozunk egymásért és hiszem, az Úr Jézus mindkettőnknek megadja az Ő világosságát, hogy minden dolgunkban, hitünkben tisztán követhessük Őt.

A magyar linzi Református gyülekezet idős főgondnoka is szokott hívni, azt mondta irigyli a hitünket, gyerekkora óta ott forgolódik az ige körül a templom körül, de még mindig nem fogadta el az Úr Jézust személyes megváltójának, még nincs üdvözítő hite.

Amikor a rákos betegségem miatt kórházban voltam a szobatársaimnak is beszéltem Jézusról, tőle kapott békességben és hiszem minden egyes szavam, imádságom nem volt hiába. Az egyik fiatal szobatársam egyszer bepánikolt. Később mondtam neki, látod az orvosok műszerekkel meg tudnak vizsgálni, infúziót adni, de félelemmel szemben csak az Úr Jézusba vetett hit tud megőrizni. Azóta is ha eszembe jutnak imádkozom értük.

Az onkológus orvosomnak is, mikor mondom, hála Istennek jól vagyok, bólogatva válaszolja igen, igen.

Van szomszédunk, aki már kérdezte milyen felekezethez tartozunk, és jó a kapcsolatunk veled.

Megemlíteném még, hogy innen Ausztriából a Messenger segítségével több lelki testvéremmel a gyülekezetből beszélgetünk, imádkozunk, rokonaimmal szintén. Van, aki kezdetben három- négy tőmondatban tudott imádkozni, most pedig szabadon, folyamatosan imádkozik percekig, őszintén, ami a legfontosabb.

Minden dicsőség az Úrén, de olyan jó az Ő munkatársának lenni és vele együtt örülni, amikor valaki megnyitja a szívét.

Férjemmel ketten lakunk egy házban, az otthoni teendők és még máshol is dolgozom. A fiamnak is főzök minden héten. A gyerekeimmel, unokáimmal is telefonon tudunk beszélni, találkozni pedig tavasztól őszig van lehetőségünk. Itt Ausztriában három, Magyarországon három és Brazíliában egy gyerekünk él és három unoka Magyarországon és egy Brazíliában.

Igazából nem jó így elszakadva lenni családtól, gyülekezettől, kigyötrődtem magamból és mostanra drága Megváltóm kegyelméből elfogadtam ezt a helyzetet. De látjátok bárhol is vagyunk, mindenhol lehet és tudjuk dicsőíteni a mi Urunkat, Jézus Krisztust.

Futni bátran a mennyei cél felé, ne ragadjunk le /magamnak is mondom/ földi testi dolgokban, mert mindezek „csak“ a ráadások.

Keressük először Isten országát és igazságát! Ha az isteni célok alá tudjuk rendelni magunkat, akkor kerülnek a földiek is a helyükre, ez olyan egyszerű és világos és mégis vonakodunk rálépni száz százalékkal a keskeny útra.

Ha van egy hívő házaspár és mindkettőjük szíve dobog az Úr Jézusért, akkor ők már nem kettő, hanem egy testek, akkor a lelkük

is egyesül egymással. Ennek az egyik jele a közös igeolvasás és közös imádság. Miért nem élünk ezzel a hatalmas lehetőséggel, tudom, hogy sok házasságban nincs meg. Egyik fél által megszentelődik a másik, ne kételkedjünk Isten szavában. Azért írom ezt határozottan, mert a mi házasságunkban a jó kezdet után csak most három éve jött vissza ez az állapot. Tapasztaljuk súlyos következményeit minden szinten. De hála a mi mennyei Atyánknak Jézus Krisztusért meg van bocsátva, és el van rendezve.

És hogyan viselhetnénk gondot igazán, hathatósan családunkra és másokra, ha az Úr után nem a házastársunkkal való egység a legfontosabb, az üdvösség útján. Ne éheztessek egymás lelkét, engedelmeskedjünk Istennek, hogy legyen erőnk ellenállni a gonosznak és elfusson tőlünk és még házunk tájáról is.

Az Úr Jézus a világ világossága és az enyém is. A tied is?

Akarjuk a tőle jövő bölcsességet! A keskeny utat válasszuk mindenkor, mindenhol, ami az örök mennyei hazába vezet! Csak kérnünk kell! Azzal hogy megszületett értünk megadta a lehetőséget, hogy az az eredeti isteni rend visszaálljon személyes életünkben, ami igen jó volt.

Ne hitetlenkedjünk, ne kételkedjünk benne, ne a világi gondolkodást, értékeket kövessük, ne legyünk igazságtalanok, ne veszítsük el eszünket, hanem tiszteljük, féljük a mi Istenünket, akinek van hatalma arra, hogy lelkünket a gyehennára vesse, ha

nem térünk meg. Csak a szent Istenfélelmet tartsuk meg és minden más félelmet irtsunk ki szívből, mert a félelem nagyon rossz tanácsadó. És az Úr Jézusnak arra is van hatalma, hogy minden kegyelmét kiárassza ránk, hogy mindenütt, mindenkor minden szükségességgel rendelkezünk minden jó cselekedetre.

Adventben, de életünk minden napján várjuk az Úr Jézus második visszajövetelét, hiszen az első eljövetele megtörtént, a Karácsony az Ő születésnapja és akkor értjük meg ennek jelentőségét, ha bennünk is megszületett Jézus az Isten fia, Megváltó, Üdvözítő Úr, királyok Királya, akié lesz az utolsó szó.

Kívánom, hogy ez a Karácsony lehessen mindenki számára egy nagy megajándékozottsági élmény kinek-kinek, amiben szüksége van rá, és tudjunk belőle tovább adni, mert csak az tud adni, aki kap is. Isten ígéretei beteljesülnek, mert Ő a Mindenható, Ő a forrás ezért járuljunk hozzá bizalommal, és megjutalmazza azokat, akik hisznek benne.

Hívjuk segítségül: Jézus segíts!

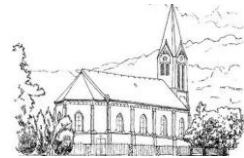
Jézus Krisztus mondja:

„A tolvaj csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson. Én azért jöttem, hogy Életük legyen, és bővelkedjenek.” János 10,10

Áldott, boldog Adventet és Karácsonyt kívánok mindannyiunknak!

Szeretettel: Hoffmanné Zsuzsa

*„Járuljunk mi Istennek, ő szent Fiához,
A mi üdvözítő Urunk Jézus Krisztushoz,
Mint kegyes és hatalmas szabadítónkhoz,
Testi-lelki nyavalyánkban csak egy vigasztalónkhoz.”*
229. dicséret 1 verse (új énekeskönyv szerint)

Eljött, elment, visszajön

Karácsony! Ünneplőbe öltözik, falu, város. ünneplőbe öltözünk mi is. Otthon szépen feldíszítve a fenyőfa, finom illatokkal teli a lakás. Persze nem mindenhol van ez így. Mi keresztyén emberek igyekszünk azok felé az emberek felé jót tenni, jót cselekedni velük, akik nagyon szegények, nincstelenek. Ennivalót viszünk, meleg teával kínáljuk őket és ajándécsomagokat készítünk, hogy örömet szerezzünk nekik. Nem mintha egész évben nem lennénk erre rászorulva, de karácsonykor "illik" jót tenni. Elmondani, hogy a karácsony a szeretet ünnepe, illik mindenkit szeretni. *Boldog karácsonyt!* - mondjuk. Szép, nemes cselekedetek ezek, mégis, ugye érezzük, hogy ez milyen kevés! Ettől keresztyén embernek még nem lesz boldog karácsonya. Miért? Mert azt a boldogságot, hogy Isten mennyire szeret minket - azt nem ettől éljük meg. Átéljük-e így karácsonykor, hogy *„úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”*

Jézus Krisztus az Isten szeretete közénk jött. **Eljött.** Megjelent testben, emberi hús- vérré lett értünk. Eljött kisgyermekként, felnőttként olyanná lett, mint mi. Csakhogy, Ő bűn nélkül élte az életét. Eljött! Hogy megszabadítson, megváltson a bűntől. Eljött, hogy bűnbocsánatot nyerjünk. Eljött, hogy örök életünk lehessen. És mi elmondhatjuk, hogy Jézus Krisztus közénk jövele a legteljesebb bizonyítéka az Isten szeretetének, hogy Isten Maga jött el karácsonykor Jézus Krisztusban, mert annyira megszánta ezt a bűnös világot! Milyen csodálatos, hogy Isten megmutatta Magát! Az Ő közelségét. Ha ezt el tudjuk mondani, oda tudjuk „adni” az ajándékaink mellé - akkor ettől lesz nagyon boldog a karácsonyunk. Meg a hétköznapiaink. Ettől lesz boldog az életünk. Karácsony arról is szól, hogy attól a naptól, hogy Jézus Krisztus lejött a mennyből - otthagya otthonát - Ő velünk van minden napon! Mit tett értünk? A karácsony erről is szól. Megváltoztatta a világot,

eljövetelével, elmenetelével. Elvégezte küldetését a kereszten, meghalt helyettünk, miattunk és érettünk. Legyőzte a bűn zsoldját, a halált. Feltámadt, hogy aki hisz Őbenne, az biztonságban élhesse az örök életet, már itt lent. Még az ilyen zürzavaros időkben is, teljes reménységgel.

Mert **elment**, de leküldte maga helyett Szentlelkét, tehát itt van velünk. És megígérte, hogy visszajön. Nehéz időket élünk. Vannak kérdéseink. Meddig tart még a háború, a válság? Mi lesz jövőre az árakkal? Jönnek a megpróbáltatások. Az egyházak is nehéz időket élnek. Üldözések, tévtanítások, próbatételek. De bár kétségeink vannak, mi nem esünk kétségbe! Van kihez fordulnunk, Ő békességet ad a szívünkbe. Magány, szegénység, betegség, de még a halál sem választhat el minket az Ő szeretetétől. Bármilyen helyzetben is vagyunk, ne felejtsük: *„Immánuel! Velünk az Isten!”*

Velünk van és megígérte, hogy **visszajön**. Oda ment vissza, ahonnan eljött. Ítélni jön vissza, de aki felkészülten várja, az boldog várakozásban lehet. Amíg vissza nem jön, addig esélyt ad a felkészülésre. Meddig? Ez titok! Készen kell lennünk! Mert karácsony csak egyszer volt. Egyszer jött el édes kisgyermekként és egyszer jön csak vissza, ítélő Istenként. Ítélni jön élőket és holtakat. Akkor talál e majd hitet ezen a Földön, Bennünk? Igaz, üdvözítő hitet... mert ez kell ahhoz, hogy magához vegyen!

Sötét a világ! Hiába gyúlnak ki a karácsonyi fények, ha az emberi szívben nem világít a hit. Nem tudhatjuk, hogy hány karácsonyt ünnepelhetünk még addig, míg Jézus Krisztus visszajön. De azt tudjuk, hogy visszajön. Addig pedig: *„legyetek készen”* Máté 24,25 napról napra felkészülten, reménységben, nyugalomban, örömmel várni Jézust! Mert a hívő ember számára Jézus Krisztus visszajövele is Ünneppé lesz.

Szilasi Tamásné

A szavaidban rejlő erő

Kedves Testvérek! Mai Férfi Biblia óránkon a legnagyobb ellenségünkkel szeretnék foglalkozni. Igen, a legnagyobb ellenség hallatán mindenki egyből a munkahelyén, vagy környezetében kezd el gondolkodni és keresgélni a legnagyobb ellenséget. De ez az ellenség nem az otthonodban, nem a munkahelyeden, nem a gyülekezetekben van, akiről azt gondolod, idegeidre megy. Legnagyobb ellenségünk, a saját szánkban van. Az a nyolc- tíz centiméteres izmos képződmény a szánkban, nagyobb hatalma van tönkre tenni az életünket és ráadásul, nagyon rövid idő alatt, mint bárki másnak. Nagyon fontos megtanulnunk, hogy vigyázzunk a szánkra, mert nagyon nagy hatalma van mindent elpusztítani, ami az útjába kerül. Nem tudom, hogy elgondolkoztunk e már azon, hogy miért jutottunk olyan helyzetbe, amilyenbe most vagyunk. Lehet, hogy azért, mert valaki beszéde életet lehelt belénk. Lehet, hogy azért nyíltak új utak, új lehetőségek az életedben, mert valaki hitt annyira benned, hogy az élet beszédét szólja neked. Vagy az is lehet, hogy azért jutottál oda, ahol most vagy, mert valaki olyan dolgokat mondott neked, amivel összetörte egy álmodat reménységedet, várankozásaidat, vagy egy kapcsolatodat. Lehet, hogy még nem épültél fel azokból a megpróbáltatásokból, amik gyermekként értek. Lehet, hogy még mindig azt próbálsz visszaépíteni, amit valaki szavai romboltak le benned. Még most, így 67 évesen is, nagyon jól emlékszem, amikor bérmlásom napja volt és én boldogan mentem haza, mert engem a mi Urunk megtisztított lélekben és boldogan elmeséltem a szomszéd gyereknek, aki nem bérmlkozott és ő egy nagyon csúnyát mondott az én lelkemre. Az az izomképződmény a szájban, nem egy kis dolog, sok mindenre képes. Vannak, akik azért váltak el, mert nem tudtak határt szabni a nyelvüknek, folyamatosan romlott a

kapcsolatuk a fékezhetetlen nyelvük miatt. Ismerek olyan embereket és gondolom Ti is ismertek, aki évek óta nem beszélnek családtagjaikkal, rokonaikkal, akiknél a fájdalom, olyan mélyre hatolt, hogy képtelenek talpra állni.

„Beszédetek legyen mindenkor kedves, sóval fűszerezett, hogy így mindenkinek helyesen tudjatok felelni.” Kolossé 4,6 Ha nem szereted annyira a sót, Isten valami édeset is javasol: *„Lépes méz a kedves beszéd: édes a léleknek és gyógyulás a testnek.”* Példabeszédek 16,24

Amikor egy családtaghoz, egy munkatárshoz vagy egy bolti eladóhoz, vagy akár magadhoz szólsz, a szavaidban ott van vagy az élet, vagy a halál DNS-e. Jakab apostol azt írja: *„Mert sokat vétkezünk mindnyájan: de ha valakij beszédében nem vétkezik, az tökéletes ember, meg tudja fékezni az egész testét.”* Jakab 3,2 Itt az apostol elismeri, hogy a világon mindenki kiveszi a részét a hibákból. Mindannyian vétkezünk valahogyan. Ám ezután az átfogó kijelentés után, azzal folytatja a tanítást, hogy ha valaki beszédében nem vétkezik, az már tökéletes. Akik irányítani tudják, hogy mit mondanak, irányítani tudják a testüket. Igen, mindannyian vétkezünk sokféle módon. Kapcsolatainkban, anyagi döntéseinkben, munkánkban, de itt Jakab apostol rámutat, hogy ha irányítani tudjuk, amit mondunk, az hatással lesz arra, amit teszünk. *„Add ajkaidat Istennek, Ő pedig neked adja az életedet.”* Más szavakkal mondva, zabolázd meg nyelvedet s az egész lényed követni fogja. Van olyan dolog az életedben, amiben jelenleg minden rosszul alakul? Ha rájövünk, hogy tudunk helyesen uralkodni a szánkban, akkor képesek leszünk megfelelően uralkodni a tetteinken is. Sok hívó nagy hangsúlyt fektet a gyülekezeti részvételekre, a szellemi tevékenységekre,

az étkezések előtti imára és más ehhez hasonló dolgokra.

Jakab apostola azonban azt mondja, hogy egyetlen módja van annak, hogy meghatározd, érett hívő vagy e: ha odafigyelsz, mi jön ki a szádon. **„Ha valaki istentisztlőnek látszik köztetek, de nem zabolázza meg nyelvét, sőt megcsalja a maga szívéét, annak az istentisztelete hiábavaló.”**

Jakab 1,26

Mit is mond itt nekünk ez az ígérés? Sok hívő vallásos cselekedetekre vesztegeti az idejét, miközben szájukat szabadjára engedve, (pletykálkodva) mindenféle bajt okoznak. Jakab apostol itt két illusztrációt használ az érveléséhez. Azzal kezdi, hogy a szánk hatását a lovak szájában lévő zablához hasonlítja. Amikor kisgyerek koromban lovagolni tanultam, akkor figyelhettem meg, hogy ezt a hatalmas 700 kg-os állatot irányítani lehet egy kicsi szájába helyezett fémdarabbal. Ha balra akartam menni, akkor csak meg kellett húznom a gyeplőt balra, ha jobbra, akkor a gyeplőt jobbra kellett húzni. Ha meg akartam állni, csak megrántottam a gyeplőt és a ló szájában lévő zabla, azonnal megállította.

Azonban egy vad csödör, amit még soha nem irányított senki, arra nem szerettem volna felülni, mert az egyből ledobott volna a hátáról. Ezt a példát azért hoztam, hogy szemléltessem, ahogy a lovagláshoz is egy kicsi eszközre van szükség, hogy ezen hatalmas állat irányítható legyen, még ha a ló sokkal nagyobb és erősebb is nálunk, éppúgy ez a nyolc centis izmos képződmény a szánkban is képes az egész életünket irányítani. A nyelvben akkora hatalom van, hogy szó szerint megfordíthatja az életed folyását. A zabolátlan nyelv épp, mint a zabolátlan ló komoly károkat okozhat az életedben Neked és az utadba kerülő embereknek is. Nagyon sokan tettek tönkre kapcsolatokat és karriereket a kitöréseikkel. Ha meg tanulunk bánni a nyelvünkkel, e

legnagyobb ellenségünkkel, akkor az életünket és kapcsolatainkat is képesek leszünk irányítani. Rájössz, hogyan lehet sikeresen kormányozni, kapcsolatokat otthon, a munkahelyeden és a gyülekezetben. Meglesz a szükséges erő ahhoz, hogy teljes energiákkal teli és győztes élet felé vezessenek döntéseid, hiszen ezért jött Krisztus, hogy a tied lehessen. Ám ehhez neked kell irányítani a nyelvedet, nem hagyhatod, hogy az irányítson téged. Meg kell tanulunk vigyázni a szánkra. Lehet kicsi a nyelv, de az egész életedet irányítja. Isten így tervezte el. Ha nem tudunk vigyázni a szánkra, akkor eljuthatunk a második ponthoz, amit Jakab a nyelvről szóló tanításban említ. Megtapasztalod, ahogy a szádban lakozó erő, lerombolja az életedet és a körülötted élők életét is.

„Ugyanígy a nyelv is milyen kicsi testrészt, mégis nagy dolgokkal kérkedik. Íme, egy parányi tűz milyen nagy erőt felgyújthat: a nyelv is tűz, a gonoszság egész világa. Olyan a nyelv tagjaink között, hogy egész testünket beszennyezi, és lángba borítja egész életünket, miközben maga is lángba borul a gyehenna tüzétől. Mindenfajta vadállat és madár, csúszómászó és tengeri állat megszelídíthető: meg is szelídíti az ember; a nyelvet azonban az emberek közül senki sem tudja megszelídíteni, fékezhetetlenül gonosz az, telve halálos méreggel.” Jakab 3,5-8

Egy szál gyufa is mekkora tüzet képes okozni. Egész erdőségek éghetnek el. Gondolom Te is tapasztaltál már olyan tüzet, melyet a szavak gerjesztettek. Lehet, hogy egy rossz szó, rossz időpontban elindított egy sorozatot és tönkre tehetett egy házasságot. Egyetlen szál gyufa elég egy erdőtüzhöz és egyetlen rossz szó vagy akár csak egy nem megfelelő hangsúly, pusztulást tud hozni az otthonodban. Ez azért van így, mert senki sem tudja megszelídíteni a nyelvet. Pál apostol a

rómaiakhoz írt levelében emlékeztet minket, hogy senki sem büntelen.

„Nincsen igaz ember egy sem... Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel ámitanak, kígyóméreg az ajkukon; 14szájuk átokkal és keserűséggel van tele.” Róma 3,10 és 13, 14 versek

Pál világosan fogalmaz, a nyelv rakoncátlan, nem akar megszelídülni. S ne felejtjük el, akinél a zablá, annál az irányítás. Aki a nyelvedet irányítja, az irányítja az életedet is, a függőségeidet, kapcsolataidat, céljaidat. stb... A Sátán meg akar nyugtatni abban a gondolatban, hogy szinte semmi kárt nem okoz, ami a szánkon kijön. Pedig valójában a szánk (ahogy mások szája is), minden kár forrása és minden pusztítás katalizátora az életünkben. Miután Jakab beszél arról, mekkora hatalma van a szánknak életünk irányítására és rombolására, rátér arra, mekkora hatalma van a szánknak az élet meghatározásában.

„Ezzel áldjuk az Urat és Atyát, és ezzel átkozzuk az Isten hasonlatosságára teremtett embereket: ugyanabból a szájból jön ki az áldás és az átok, Testvéreim, nem kellene ennek így lennie. Vajon a forrás ugyanabból a nyílásból árasztja-e az édes és a keserű vizet? Avagy teremhet-e, testvéreim, a füge olajbogyót, és a szőlő fügét? Sós forrás sem adhat édes vizet.” Jakab 3,9-12

Itt az apostol emlékeztet bennünket, hogy a nyelvünk olyasmire képes amire még maga a természet sem. Hatalmunk van a dolgok természetes rendjével ellentétesen cselekedni. A természetben csak azt teszi minden, amire teremtették. Ez a rendje. Ám a nyelv nem ilyen. A nyelvnek megvan az az egyedi képessége, hogy ellent mondjon saját

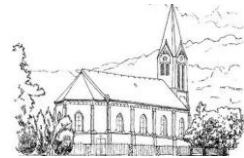
magának. Ugyan az a személy képes életet adó és halált hozó szavakat is szólani. Ennek nem így kellene lennie. Nem lenne szabad utat engedni a kétnyelvűségnek. Nem erre lettünk teremtve. Hanem Isten képére és hasonlatosságára. Isten lényét hordozzuk magunkban, Ő pedig nem ilyen. Isten a világot szavával teremtette. Isten bemutatta a kimondott szó erejét azzal, amikor azt mondta, hogy legyen világosság és világosság lett. Az Úr, a száját használta, nem a kezeit. Beszédünk hatalma a legnagyobb elképzeléseinket is meghaladja. A Sátán ezzel ellentétben halált hozott, amikor meggyőzte Ádámot és Évát, hogy az ő szavának higgyenek. A szavak életet menthetnek, vagy ugyanabból a forrásból, a rombolás tüzeit is lángra gyújthatják. Az Úr Jakab apostolon keresztül azt mondja nekünk, hogy ennek nem így kellene lennie. Az Ő képére teremtett egyénként, legfőbb elhívásunk, hogy szánkkal Isten képét és jellemét formáljuk meg. Mi vagyunk a szószólói. Ne felejtjük el azt, hogy ezt a Sátán is tudja. Úgyhogy mindent meg fog próbálni, hogy elbuktasson az életünk ezen területén. Akárki is irányítja a nyelvet, az irányítja a jövőt is. Nagyon fontos tudnunk azt, hogy az az Isten, aki megalkotta a szánkat, az meg is tölti azt, az Ő beszédével.

„Én, az ÚR vagyok a te Istened, aki fölhoztalak téged Egyiptom földjéről. Nyisd ki a szádat, és én megtöltöm!” Zsoltárok 81,11

Nagyon fontos minden nap olvasnunk az Isten igéjét, a Bibliát, mert akkor azzal lesz tele a szívünk. *„Amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj.”* Pál apostol a beszéddel kapcsolatban azt mondja: *„helyet se adjatok az ördögnek.”* Efézus 4,27

Nagy Pál László presbiter

2022. 11.25. Férfi Bibliaórán

Kié az utolsó szó

„Ezért így válaszolt nekik: "MenjeteK el, vigyeteK hírül Jánosnak, amit láttatok és hallottatok: Vakok látnak, sánták járnak, leprások tisztulnak meg, süketek hallanak, halottak támadnak fel, a szegényeknek az evangélium hirdettetik, és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.” Lukács 7,22-23

A Bibliát olvasva mindig olyan kincsek kerülnek elő, mintha épp most válna értékessé egy sokszor és sokat hallott verssor. Épp most ragyogna fel egy régen keresett válasz, ami nagy segítségemre van, hogy helyre kerüljenek bennem dolgok. Hiszen gyakran hosszú idő, amíg kikristályosodik, mi a megoldás egy-egy régóta foglalkoztató problémában. Mi az, ami megnyugtatóan rendezést jelent.

Hálás vagyok az alkalmakért a pásztori vezetésért, a bizonyoságtételekért, ami jó tanításként beépülhetett az én életembe is. Minden, amit hívőként már a hosszú évek alatt megismerhettem, és tudhatok.

Viszont keresztelő János is válaszra várt, és amit láttak, és hallottak a hírvivők, azt kellett átadniuk. A vakok, sánták, leprások, süketek szenvedéseire van eljövendő gyógyulás, eljövendő csoda. De nem akarok úgy jární, mint a következő történetben:

A lelkész az istentisztelet után a kántorhoz fordult: „Amikor felmentem a szószékre, még azt sem tudtam, miről fogok beszélni.” Mire a kántor: „Kedves tiszteltes úr, mi még akkor sem tudtuk, miről beszélt, amikor lejött onnan.”

Szóval, Keresztelő János a börtönben az Eljövendőről kérdez. A sok elhatalmasodó

szenvedés, ami az ő életében is, de leginkább a többi ember életében ott van. Láthatjuk-e, hallhatjuk-e már az Eljövendő munkálkodását, jelenlétét?

Mélyen megrendített egy rádióban hallott történet. Egy nő mesélt a gyermekkoráról. Édesapja magára hagyta a családot, mert szerelmes lett egy másik nőbe. Az édesanyja pedig talán pár év elteltével alkoholistaként hagyta magára őt, 12 évesen, és 9 éves húgát. Egy darabig így éltek. Felnőttként viszont arról beszélt, hogy az Úr megengedte számára a megbocsátást szülei felé. Rövid, néhány perces volt a rádióban ez a műsor, de a megbocsátás része, és ahogy Istenről vallott, az bizony nagyon csodálatos, szívmengető, és meglepetés is volt. Arra gondoltam, hogy mennyi szeretni való gyermek (és persze felnőtt is) van, akinek az Eljövendő gyógyulást fog hozni az életében. Ezen munkálkodunk mindannyian, karácsonykor is. Amit megismerhettünk az Úr Jézusról, hallja és lássa meg a környezetünk.

És mostanában olvashattuk Haggeus próféta könyvét. Ebből is az Istennel élők reményteli jövőjét, örömét kívánom! A rászoruló problémái felett legyen az Ő gyógyító szava az utolsó!

Szeretettel: Kele Károly

„Enyém az ezüst, enyém az arany - így szól a Seregek URa. Nagyobb lesz e későbbi templom dicsősége, mint a korábbié volt, mondja a Seregek URa, és ezen a helyen békességet adok! - így szól a Seregek URa.” Haggeus 2,8-9

Amerikából jöttem! Mesterségem címere: Nagymama!!

Egy őszi vasárnapon a New Yorkban élő fiamék Messenger hívása melengette meg szívemet. Csevegésünk fő tárgya volt, hogy javában készülődnek, szervezkednek, mert november közepén megszületik második fiú gyermekük. Szó, szót követett, és váratlanul elhangzott az a kérdés, kérés, hogy a szülés utáni hetekben kiutaznék-e hozzájuk besegíteni? Torkomon akadt a szó, és azonnal átfutott rajtam, hogy a tanév kezdetén biztos nem engednek el az oviból! Másnap lepődtem meg igazán, amikor a munkáltatóm megtámogatta kiutazásomat, sőt szorgalmazta a családomban való szolgálati feladatom fontosságát! Hát igen! A jövő néha váratlan irányból érkezik. Teljesen csoda volt, ahogy zöld utat kaptam az utazásra, és megértettem: **Ott leszek, ahol lennem kell! Ott leszek, ahol tennem kell!**

Pár nap múlva fiammal is egyeztettük az utazás dátumát (okt 29). Ekkor még egyikünk sem sejtette, hogy Istennek erre a napra meglepetés terve is van! Megérkeztek a repülőjegyek, és életem eseményei pergős üzemmódba kapcsolak!! Nagy imatémám volt, hogy utazás előtt befejeződjön a már 4 hónapja tartó fogászati kezelése. Utólag látom, hogy amikor Isten valami nagyszerűt készül építeni, akkor időt fordít arra, hogy szilárd, biztonságos alapot hozzon létre! Október 24-én lezárult a kezelése, és október 29. - felszállt velem a repülő. Hosszú - hosszú repülő utamon volt időm elcsendesedni, hálát adni, és helyére tenni az elmúlt húzós hetek mindent felforgató eseményeit. Isten azt az ötletet adta, hogy az indulástól a hazaérkezésig egy összegző beszámolóval fogjam csokorba aktuális érzéseimet. Utam megtapasztalásait, élményeit a telefonom jegyzetébe rögzítettem, és ezekből a megírt lelkemből feltörő élmény csomagokból hoztam most egy kis ízelítőt.

Október 29. Utazásom napja!

"Mit fizessek az Úrnak a sok jóért, amit velem tett?"
Zsolt 116,12

Ez volt reggel az útravaló ígém! Hajnali 3-kor indulás előtt ültem az ige felett, és elmélkedtem! Elém tolokodtak az elmúlt időszak zűrzavaros hetei. Hosszú hónapig tartó, fogaimmal kapcsolatos lelki amputációm után, olyan érzésem volt, mint aki megmártózott a szenvedés tengerében, és a mélyből értékes drágagyöngyöket hozott a felszínre. Június óta szinte "hazajáró" vendégként jártam göröngyös utamat a fogászatra. Újabb, és újabb rossz hírek tették bonyolulttá a helyzetemet, lelkemet, hogy végre új mosolyom lehessen. Meglett! Azután Isten gondolt egy merészet, és nagyon kitágította a lehetőségeimet! Szürke hétköznapjaimat extra piros masnival

átkötötte, és átnyújtotta ennek a tengeren túli utazásnak az ajándékát. Én nem kértem ezt az utat, kaptam! Szerintem az Ajándékozó nagy tervének lehetek most a részese. Micsoda csavar számomra, hogy egy olyan élethelyzet hullhatott az ölembe, ahol 100%-on szükség van a több havi küzdésem végeredményére /a mosolyomra/. Egy unoka jobbról, 2 unoka balról. Hogy lehet szeretni, ölelni, dajkálni, mesélni, beszélni mosoly nélkül?? Ohh!- mennyire hálás vagyok, hogy van kire, kikre ránevetnem! Mintha Isten azt mondaná, hű voltál az elmúlt darálós hónapokban, ezért elképesztően megnyitom, és kitágítom azt a lehetőséget, ahol önfeledten mosolyoghatsz! Jelenlétének békéje most átölel, és szeretetének takarójába most örömmel belesimulok!! Egyébként, amikor meglátok egy magasba ívelő, vagy leszálló repülőt, mindig áldást kérek a rajta ülőkre, és egy sóhajjal velük repülök messzi tájakra. Tetszik, ahogy körtáncra hív most az élet, mert most mások imái, áldásai repítenek utamon. Szoktam mondani: **"Uram a szereteted az égig ér!"** Ahogy most kinézek a repülőgép ablakán égig érő szeretet térkép terül el alattam. Napsugarakba öltözött felhőpaplanok alatt csillog az Atlanti óceán. Nincsenek szavak, csak örömkönnyek!! Köszönöm Uram, hogy Hozzád tartozhatom, és hogy minden eddigi zuhanásomat kipárnáztad.

6 óra időeltolódással szívemet megmelengető érzéssel érkeztem meg New Yorkba, ahol nagy-nagy öleléssel vártak! Pár perc leforgása alatt azzal a ténnyel szembesített a fiam, hogy sietnünk kell, mert a menyem már a szülőszobán van. November 15-re volt kiírva, de Isten forgatókönyvében bizony más volt megírva. Megérkeztünk otthonukba, ahol pár perc alatt átvettem a 2 éves unokámat, és a „*minek hol van a helye a lakásukban?*” című információkat, és a fiam már indult is a kórházba! Pár óra múlva jött a

hír: megszületett az unokám! Ki gondolta volna szeptemberben, hogy a leegyeztetett utazás dátuma egyezni fog Dávid megszületésének napjával. Hát, igen!- megint tanultam, hogy soha ne tegyek oda pontot ahová a MINDENHATÓ vesszőt tesz! Egy újabb esemény, ahol az Úr bemutatta Önmagát, és azt, hogy Ő a legjobb szervező. Nála van az elrendelt idő, és nem a kismama könyvben! Ember tervez, Isten pedig végez! Megkezdődtek az élményekben, feladatokban dúsakáló napok. Szolgálni mentem, de újból és újból azt vettem észre, hogy engem/is/szolgálnak! A napi feladatok között mindig úgy intézték vendéglátóim, hogy élményszerű, meggazdagító napokat tölthessünk együtt! Környéket felfedező programok, érdekes helyszínek, gasztronómia élmények, és áldott családi események színesítették ott töltött napjaimat! Ezekből a leírt programokból, megélt élményekből hoztam egy párat a teljesség igénye nélkül.

November 4. Kirándulás az Atlanti óceán partjára.

Fahéj illat lengi be a lakást! Bence almás pitét készített. Nagyon finom lett! Készülődünk! Mai program az óceánhoz való látogatás. Csendes, kulturált kisvárosba érkeztünk. A part felől bekúszott a városba a köd, és az óceánhoz közeli utcákat sejtelmesen be-behomályosította. Sorba rendezett egyforma, fehér házak, kerítésmentes rendezett porták, virágos kertek jelezte, hogy az ősz még itt akar időzni. 20 fok van, szélcsend, amiért nagyon hálás vagyok, hiszen a november itt is ritkán tartogat ilyen tavaszias időt. Bence mondta, hogy itt ilyenkor már dzseki, sapka kell, mert viharos a szél, és durván 10 fokkal is hidegebb lehet. Ma nincs ilyen, átölel a lágy, sós levegő, és egy pulóverben élvezzük Istennek ezt a mai napra készített különös meglepetését. Ahogy araszolunk a dübörgő víz irányába, sivító sirályhad üdvözl minket. A ködbe bújó óceán csapkodott, a haragos hullámhegyek félelmetes lényként futottak felénk. Víznyelvek megérintették a cipőmet, és nem tudtam mást csinálni, csak bámulni ezt az át foghatatlan, megmérhetetlen, befogadhatatlan óriást! A homokos parton fel-felbukkantak a kutyások, és a sétáló párok. A csoda az volt, hogy most én is, mi is köztük lehetünk. „Köszönöm Uram!” Közben a 2 éves Olivér unokámmal leültem a selymes

homokba oda, ahol épp egy extra nagy kagyló bukkant a felszínre. Hamar kitaláltam, hogyha a kagylót lapátnak használjuk, akkor máris készülhet egy gyors rögtönzött homokvár! Kattogtak a fotók, beszélgettünk, játszottunk, én pedig gyermekké szelidült lélekkel simogattam a pihe-puha homokot, amit mintha Isten duplán átszítált volna! Úgy éreztem megállt az idő, belefeledkeztünk a hasznos semittevésbe. Atlanti óceán parti homokozás, unokázás, békesség, mókázás! Nagyfiamra néztem és megköszöntem neki, hogy most itt lehetünk együtt! A hála szavai mellett élveztem az újdonságnak számító környezetet, a sirályhangokat eltompító víz morajlását, a környezet egyediségét. Ahogy épült a várunk arra gondoltam, hogy mennyire kevés dolog kell néha ahhoz, hogy egy meghitt kalandban megláthassam a Teremtőm szeretetét. Este mikor végig gondoltam ezt az ajándék napot ez az ige jutott eszembe: *„Legyen bőséges jutalmad az Úrtól, akinek szárnyai alá jöttél oltalmat keresni.”* Ruth 2,12

November 6. Bicikli túra New Jersey lópvidékére

A novemberi "tavasz" tovább kényeztetett, és a 25 fokos enyhe idő a bringázás ötletét generálta. Összekészülödtünk. Hátizsák, enni-innivaló, bicajok útra készítése. Indulás előtt még a fiam bekevert egy adag kiflinek való tésztát, és már gurultunk is ki a garázból! Bence, Olivért hozta maga mögött, én pedig a menyem bringájával faltam a kilométereket. Gyönyörű lakóparkokon át kanyarodtunk be New Jersey lópvidékére, melyet egy hatalmas erdőrengeteg ölelt körbe. Miközben tekertünk jobbra-balra a fák között megcsillanó víz jelezte, hogy mocsaras, nádas, ártéri erdős táj sok kihívást, és veszélyt rejthet az itt túrázóknak. Biztonságos erdei ösvényen tekertünk, ahol váratlanul felbukkanó, riadt őz csapat vágatott át előttünk és rejtőzött el a sűrűbe. Vicces, hogy az Atlanti-óceán túlsó partján több mókust, nyulat, őzet láttam az elmúlt 1 hétben, mint az elmúlt 10 év túrái alatt. Tekergésünk egy szinte állóvíznek tűnő csendes vízfolyású csatornarendszer mellé kanyarodott be. A tükörsima vízben sárguló lombok visszatükrözésében előbukkantak a kajajosok. A tiszai ihletésű tájban békésen lapátolták a vizet, nem is sejtve, hogy a novemberi tájba most mennyi életet leheltek. Fiam mondta, hogyha van kedvem egyik nap mi is

kajakozhatunk – rendben - mondtam! Díjaztam az ötletet, de most sietnünk kellett, mert az óra visszaállítás itt is korai sötéttséggel hívogatta haza az utca emberét. Természetesen, ahogy beköszöntött a délutáni sötéttség, úgy gyúltak ki a korai karácsonyi fények is a lakóparkokban. A fényfüzérbe öltözött házak között gurultunk haza, ahol addigra az élesztő is elvégezte dolgát! Áldott délutánunk fény pontja, hogy körbeültük az asztalt, és frissen sült, ropogós vajjas kifli mellett mondhattuk el az asztali áldást. Este ezt olvastam: „Hozd elém a Hála ajándékát, amely a Velem való csodálatos közösségre nyitja meg a szíved! Hozom Uram, hozom!”

November 10. Kirándulás New Yorkba!

Mai nap programja: irány New York! A Brooklyn híd felé vettük az irányt, ami ennek a giga városnak az egyik menő látványossága. Ahogy Pest és Buda között átível a Lánchíd, úgy Brooklynt is összeköti Manhattan örületes felhőkarcolóival ez a filmekből is jól ismert függőhíd. USA legrégebbi acélkábeles, több szintes hídja nem tetszetős, hanem egyszerűen gyönyörű! 2 km hosszan ívelődik át a Hudson folyó felett, hogy a turista minden perspektívából ráfókuszálhasson a varázslatosan csillogó tornyokra. Az élénk táruó monumentális épületegyüttesek közelsége szemet próbára tevő hihetetlen vizuális sokkot okoztak! A hídon való sétánk pedig egyedi fotó, élmény, látvány programmá színesedett. Hát igen! Minden itt elkattintott fotómon még most is gyakran elidőzöm. Köszönöm Istenem! Ragyogó napsütésben ameddig a szemünk ellátott körbe-körbe New York extravagáns épületei integettek, amelyek csúcsosak, fényesek, keskenyek, kecsesek, ceruza, vagy gömb alakúak, formabontóan, de elegánsan, változó színű üvegbe öltözve egymást megelőzve nyújtózkodtak a végtelenbe. A híd pedig igazi kulturális közzégyűrődött össze, mert a világ távoli tájairól jöttek ma velünk együtt, hogy minden szögből megörökösítsék, amit ez a 9 milliós város magáénak tudhat! Találkoztam Burmai népcsoporttal, portekájukat árulták feketékkel, kínai zenészekkel, indiai párokkal, arabokkal, perui népviseletbe öltözött családokkal, rengeteg extra vagány öltözetű turistával. Ezen a hídon ma több százan egy nyelvet beszélünk: a pózolás nyelvét! Ezt, itt, és most, mindenki értette. Ülve,

állva, párosan, virággal a kézben, babakocsival, vagy szőlóban, előlről vagy hátulról - fotók, videók ezrei kattogtak mindenütt. Könnyeimet nyelve adtam hálát ezért a kiváltságért, hogy fiam, akinek ez a többedik útja ide, újra és újra végig járta velem. A hídról lekanyarodva utunk a Világ Kereskedelmi Központoz /Word Trade Center/ vezetett, ahol 2001-ben megtörtént a szörnyű tragédia. A védtelen áldozatoknak egy monumentális vízfalal körbevett márvány medret építettek, amely körbejárható, és minden egyes áldozat neve elolvasható rajta. Simogattam az ismeretlen neveket, és elszorult a torkom, hogy mit is művelünk mi emberek egymással? Azóta hat óriás épületet húztak a lerombolt torony köré, amelyek közül az egyiknek a 49. emeletén dolgozik a fiam. Munkaszobájának ablakából pont azt a New York-i képeslapra való panorámát lehet látni, amiért mások nagyon sokat fizetnek! Balra Brooklyn híd, jobbra a Szabadság szobor, és közöttte a fent leírt látványépületek sorozata. Pazar! Torkomban gombóc, és gondolataim messzire kanyarodtak... Milyen büszke lenne a férjem, hogyha látná, hogy a nagyfia életútja hová kanyarodott? De a jelen azt diktálta, hogy a szívemben most ezt nekem kell a helyére tennem. Nem egy tökéletesre retusált utat látok a fiam életében, hanem egy tökéletes tervezőt, aki mindezt idáig kipárnázta, és megnyitotta a kegyelmi lehetőségek gazdag tárházát. Talán azért, hogy sokaknak élő legyen az ő igéje? ***"mert, hogy az özvegyekre, és az árvákra különösen gondja van."*** Ezen gondolatok mellett New York rendületlenül vibrált, zizegett, dudált, és feltartozhatatlanul pörgött. Bence is perdített egyet a gondolatain, és Word Trade Center sokadik emeletén, az olasz piacon, az olasz negyedbe kötöttünk ki, ahol mi mást? Mint olasz ebédet ettünk!! Magyarok lévén, New York-ba, Olaszok között! Kell ennél nagyobb csavar? Időnkbe még pont belefért, hogy átmétróztunk a város túlsó végébe egy újonnan épült építészeti remekművet megtekinteni, és a Hudson folyó mellett sétálva sok-sok látnivaló, enni-innivaló, és pazar boltok mellett sétálva zártuk napunkat. Ott belül a szívemben pedig valahol egy hang ezt súgta:

Budapest! Budapest! Nekem úgy is Te vagy a legszebb!!

A változatos, pozitív élményeim mellett azért sok mindent akarva-akaratlanul magyar „szemüvegemen” és mércémen keresztül is néztem. Hát igen! Környezettudatos szemléletű munkahelyről érkeztem a világ legnagyobb földrészére. Igaz, kicsiny szegletét láttam az USA-nak, de amit megtapasztalhattam abból megállapítottam, hogy ez a jóléti féltke kellőképpen habzsolja az életet. Megdöbbenő volt látni, hogy a föld másik oldalán maximális élet élvezetre berendezkedett világot teremtettek maguk köré az emberek! Hinni akarom, hogy vannak közöttük olyanok, akiknek feltűnik a túlfogyasztás, és az ebből fakadó az értelmetlen pazarlás! Egy dolgot említek, hogy pl. mindent 2x csomagolnak be!! Az egymást érő monumentális áruházláncokban felfoghatatlan árubőséggel szembesültem, és a nagyon hosszú, tömött polcok között sétálva tudatosan józanítottam magam, hogy nem dőlök be annak, hogy ez a kisminkelt, túlzásokba hajló életmód az „őrizzük meg a földet!” - elve felé araszolna! Ott létem alatt többször volt olyan érzésem, hogy a megelégedni szó itt más értelmezést kap. Természetesen kiváltság, hogy beleláthattam egy másik világ szemléletébe, viszont annál nagyobb megerősítést kaphattam abban, hogy mekkora ajándék, hogy egy „zöld” óvodában dolgozhatom. Sohasem gondoltam volna, hogy egyszer majd ennyire szembetűnően fog megbizonyosodni, hogy mekkora kincs az újrahasznosítás - és hogy a spórolás mindennapjaim része lehet. Megmelengtettem az a tudat, hogy otthon tovább gyakorolhatom majd a megelégedést, és környezetemet védeni akaró életmódomat! Viszont sok-sok érdekes dolgot is láttam, ami lenyűgözött, elgondolkodtatott, és napról-napra újabb és újabb beszélgetés témát adott családomban. Ezekből gyűjtöttem össze most egy csokorra valót!

Furcsaságok, érdekességek!

- Kipanírozzák, és olajban kirántják a karikára vágott kovászos uborkát, és az oreo kekszet.
- A szeletelt bacon szalonnát kisütik, és egy táltra halmozva tálalják, DE! mellé kis tányérba olvasztott csokoládét is kínálnak! Az a mártogatós!
- Döbbenetes áru kínálat mellett érdekes volt, hogy nincs túró, mák, paprika.
- Mindenféle pékáru van, de a kiflit pl. nem ismerik.

- Szinte egyáltalán nem tekintik főételnek a levest! Nekik a főétel a szendvics!
- A benzinkútnál senki sem száll ki az autóból. Az ablakon kell kiadni a bankkártyát, és a kutas miután megtankolt, elviszi a kártyát és rendezi a számlát.
- Éttermekben is a fizetés hasonló, a pincér elviszi a kártyát, és rendezi borralalóval együtt a számlát. Soha, senki nem vesz róla több pénzt, mert eszébe se jut.
- Érdekes volt az is, hogy több helyen láttam, hogy recepciós van pl. éttermekben. Fogadják a beérkezőt, és felajánlanak, egy számára megfelelő helyet ahová leülhet. Az furá lenne nekik, ha belépünk az étterembe, és magunktól leülnénk valahová! De! Pl. az oviba, kórházba is az első dolog bejelentkezni, és csak utána lehet bemenni a dolgunkra.
- Kukás autók emeletesek. 2 nyitott ajtó, és 2 kormányval rendelkező óriás járművek, melyet általában 1 ember vezet. Néha balról száll fel, néha jobbról, attól függ honnan egyszerűbb összeszedni a szemetet pl. körforgalmas lakó parkban.
- Az időseknek is van „óvoda” délután 2-ig, ez olyasmi, mint nálunk az idősek klubja, csak ez napi rendszerességgel működik. Egy befizetett összegért a nyugdíjasoknak megfelelő programokat kínálnak, étkezésekkel kiegészítve.
- Karácsony előtt már tele voltak a boltok mintásabbnál mintásabb pizsamákkal. Pizsamába töltik az ünnepeket, és szinte szabadidő ruhának használják. Karácsony másnapján teljesen elfogadott, hogy abban megy a család a boltba. Kabát, csizma, pizsama ez ott nem móka, hanem evidens!
- Érthetetlen módon mindent duplán becsomagolnak pl. tea filtert is.
- Nem láttam cigarettázó embereket, állítólag ez odaát kiment a divatból!
- Viszont láttam a homoszexuálisok szívárvány zászlós negyedét, és utcán kóválygó fiatal drogosokat /Jaj!/
- Szinte mindenhol egy mosoly, egy köszönés, egy „hogy vagy”? kérdés elhangzott. A kedvesség egy alapviselkedési forma, még a nagyáruház pénztárosa is megkérdezte: „Hogy vagy?” bár ott ez csak egy szokás, senki nem válaszolt rá! (Ha én pl. mindenkire rámosolyognék, és ráköszönnék egy Rákos-patak parti sétám során! Hát? - biztos azt gondolnák, hogy valami nem stimmel nálam!)

- A metrón bárki utazhat biciklivel!
- Szinte mindenhol van ingyenes WC, még a játszótereken is!
- Hálós kiszereleésben kapható fahéj illatú toboz a karácsonyi asztalra, ablakba, kandallóra stb. Fura volt, ahogy hegyekbe, feltornyozva árulták.
- A házak előtt nincsenek kerítések, Aki szeretne annak engedélyeztetnie, és egyeztetnie kell a hatóságokkal.

Búcsúzás - hazautazás!

Mint egy pillanat, úgy szaladtak el fiam családjánál tett látogatásom hetei! Szolgálati időm lejárt, és az elmúlt időszak örömei, programjai, feladatai látnivalói után eljött a nem várt búcsú ideje. Lelket facsaró ölelések, integető kezek mutattak irányt a sötét reptér felé. A több milliós nagyváros éjszaka sem pihent. Ahogy kinéztem a repülőgép ablakán az égbe tornászó épületek kérkedő, villódzó mindent beterítő fényáradatban búcsúztattak. A világváros csillogásában még utoljára megfűrösztöttem párás tekintetem és a szívem egy darabját ott hagyva belesüppedtem az ülésbe. Fiamék családjában megélt hetek minden eseménye, gazdag programjai átjártak, megmelengették a szívem. Belül hittem, hogy a város még sok új látnivalót tartogat nekem (majd egyszer)! Könnybe lábadt szemmel hosszan elidőztem a gondolataimmal, és csodás emlékeimet szép gyöngysorral fűztem. Ahogy szívbeli ékszeremet fűzőgettem, rájöttem, hogy az első gyöngyszem nagymama titulusomnak

köszönhető, és innen fűződik minden tovább. A szolgálatom, az utazásom, a rám bízott feladatok, a sok közös játék az unokámmal, mókázás, séta, bringázások, shoppingolások, kirándulások, közös gasztró élmények, esti fürdetések, babázások, teázások, beszélgetések egyen - egyenként egyedi drágagyönggyökké fűzték lelki nyakbavalómat. Látványos díszemet fiam, menyem szeretetének, ajándékának tekintem, amelyért nagyon, nagyon hálás vagyok! Megtisztelő ajándéknak tekintem, hogy megkaphattam azt a bizalmat, hogy rám bízták gyermekeiket, és részese lehettem életük tartalmas mindennapjainak! Köszönöm Istennek, ahogy különösképpen kirendelte ennek az utazásnak a lehetőségét, és köszönöm a munkaadómnak, hogy családbarátként megtámogatta utamat! Ott létem napjainak leírása csak puzzle-szerűen tükrözik a megélt szeretetteljes napokat, teljessé a szívemben elraktározott történések, ölelések, fotók, videók teszik kerek egészzé! Elképzelhető, hogy írásom túlzónak, negédesnek, túláradónak tűnik! Vállalom, de úgy éreztem, hogy amit a Jó Atyától kaptam az utam során, azt nem lehetett tómondatokban, távirati stílusban leírni, mert azzal talán evidenssé formáltam volna az események láncolatát. Áldott napjaimról, megírt bizonyosságaimról pedig Isten ezt az ígét hozta elém!

„Jöjjetek, lássátok az Úr tetteit, akik bámulatos dolgokat művel a földön.” Zsolt 46,9

**„Uram! Minden, amit leírtam
Tőled érkezett, Tőled kaptam.
Köszönöm, hogy megélhettem,
láthattam, tapasztalhattam azt a
sok csodálatos eseményt,
élethelyzetet, amiken keresztül
Téged akartalak minden
embertársamnak bemutatni.”
Ámen!**

Milyen indulat van bennünk?

- Szolgáloi megbeszélés gyülekezetünkben -

„Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt: akí Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és emberként élt; megalázta magát, és engedelmes volt mindhaláláig, mégpedig a kereszthalálig.” Filippi 2:5-8

Az adventi időszak első hetében, november 30.-án, csütörtökön, szolgálatot vállalók és teljesítő gyülekezeti tagok szép számmal jöttünk össze imádkozni, beszélgetni, egymást és egymás tevékenységét jobban megismerni.

Gyermekmisszió, diakónia, hittanoktatás, takarítás, iratterjesztés, konfirmációs oktatás, cserkészlet, zenei szolgálat, ifjúsági misszió, stúdiós szolgálat, amelyek mind, és még további fontos tevékenységek is megtalálhatóak közösségünkben.

Ezekben a fontos és sokrétű cselekedetekben a fenti igeversék és maga Jézus Krisztus ad nekünk utat és irányt. Ő Isten lévén emberré lett, minden terhünket elvállalta, és nem a maga érdemeit kereste, nem élt vissza hatalmával, hanem engedelmesen szolgált, értünk cselekedett és rajtunk segített. Életével, halálával és feltámadásával utat nyit nekünk, embereknek az új életre, így hálából minden szolgálatunkkal Őt kell hirdetnünk és dicsőítenünk. Továbbadva, amit megértettünk és Őhöz segíteni másokat szeretettel.

Az este alkalmával többek között szó esett az iratterjesztésben rejlő lehetőségekről, az aktívabb részvételről, mely során az ifjúság és az idősebbek is jobban megismerhetnék a gondozott könyveket, valamint segítő kezet adhatnának a népszerűsítésben.

A tisztaság is minden szinten fontos, így van ez a templomunk és a további helyiségeink esetében is. Nem szabad természetesen vennünk, bizony dolgoznunk kell érte. Igyekeznünk kell, hogy alkalmaink után feltakarítsunk a termekben, a konyhában és

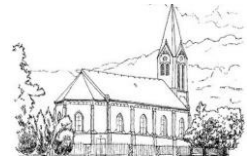
a mosdókban is, valamint a szemeteseket ürítsük ki, ezzel is segítve a következő események rendjét. Olyan szép infrastruktúránk van, próbáljuk azt megbecsülni.

Ha alkalomfelelősek vagyunk és szeretnénk a régi renden változtatni, vagy új programot szervezni, ezt minden esetben Sarkadi Zsolt főgondnok úr felé jelezzük, hogy ne legyenek félreértések, ütközések és későbbi kellemetlenségek. Hasonlóan fontos a téli fűtési időszakban, hogy a kihelyezett teremfoglaltsági táblázatokat használjuk, így elősegítve a megfelelő hőmérséklet előállítását egyúttal a takarékosagot is.

Elhangzott továbbá, hogy a missziós munkatervet komolyan kell vennünk, szükséges meghatározni annak szerkesztőit. Ez segítheti majd elő, hogy megfelelőképpen előre tudjunk tervezni és készülni szép rendben.

A gyermekek közötti misszió csodálatos és igen nagy szolgálati terület, amelyet főként a hittanoktatás során végzünk. Gyülekezetünk iskolájában több mint háromszáz gyermek jár, ami az elmúlt években tapasztalt majd kétszeres növekedés eredménye. Az egyházi iskolánkban végzett hitbéli oktatás mellett általános iskolákban és gyülekezetünkben is folyamatos ez a szolgálat. Hordozzuk imádságban a hitoktatókat, a gyermekeket és a családtagjaikat.

Mind ezekben a feladatokban fontos a megfelelő és folyamatos kommunikáció, a szolgáltók és a gyülekezet vezetői között. Meg kell tartanunk a telefonos és papír alapú kommunikációt, és használhatjuk az

internet adta lehetőségeket, hogy egymáshoz alkalmazkodva haladhassunk az Úr segítségével.

Szolgáljunk, imádkozzunk együtt az élő Isten dicsőségére, Egyszülött Fiának, Jézus Krisztusnak nevében.

„Ezért fel is magasztalta őt Isten mindennek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alattiaké; és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.”

Filippi 2,9-11

Pásztor Ádám

Cserkészletünk életéből:

Élő szövetség, élő csapat...

Csapatunk hosszú évek óta alussza csipkerózsika álmát. Az elmúlt egy évben három új elhivatott és ambiciózus tag érkezett, akik megtették a szükséges előkészületeket, így idén szeptemberben sikeres toborzásba kezdtünk egyházközségünk és iskolánk gyermekei között. Kezdetben a hagyományokhoz híven szombaton délelőtt tartottuk foglalkozásainkat, amit november elején péntek estére módosítottunk. Őrsgyűléseink iránt hétről hétre egyre többen érdeklődnek. Jelenleg 15 új kiscserkészjelöltünk növekszik testben és lélekben. December 9-én Hiúz és Vidra névvel új őröket indítottunk. Mind a szülők, mind a gyermekek pozitív visszajelzéseket adtak. A gyerek lábbal szavaz. Fenntartónk a Rákoscabai Református Egyházközség biztosítja az összejövetelek helyszíneit, valamint az ehhez szükséges minden infrastruktúrát. Köszönjük a presbitériumnak, valamint a gondnokúrnak.

Hosszú és tartalmas múlt áll mögöttünk, de reméljük, hogy ugyan ilyen jövő van kibontakozóban. Ehhez minden tárgyi feltétel adott, így a siker leginkább vezetőink áldozatos munkájától, valamint a kiscserkészjelöltek lelkesedésétől és elhivatottságától függ. Izgalmas új évnek nézünk elébe.

Szeretettel várunk mindenkit sorainkban, akik egy életre szóló közösségi kalandra vágnak és azonosulni tudnak az Isten, haza, embertárs cserkészszemével.

Villei-Pribék András (Dandó) őrsvezető

Bemutakozik a Hiúz őr

2022. 02. 09-én megalakult a Hiúz őr.

Őrsvezető: Balog Tamás.

Az őr tagjai: Kacsó Ernő Előd, Novotny-Farkas Krisztián, Paulik Eszter Éva, Paulik Krisztina Ilona, Varga Ákos Sándor.

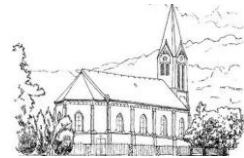
Őrsi névadónak az eurázsiai hiúzt (*Lynx lynx*) választottuk. Az őrsi névadóról szavazással döntöttük, mely során az őr egyhangúan megszavazta a hiúzt.

Az eurázsiai hiúz Észak-Európában és Szibériában található meg. Hazánk területén legfőképpen az Aggteleki

Nemzeti Park területén találkozhatunk vele.

Az állat testhossza 80–130 centiméter, marmagassága 60–75 centiméter, farokhossza 11–24,5 centiméter és testtömege 8–38 kilogramm. Egy átlagoshím 21,6 kilogramm, egy átlagos nőstény pedig 18,1 kilogramm tömegű.

Leginkább éjjel aktív. Vadász területe 20-60 négyzetkilométer is lehet. Egyetlen éjszaka alatt akár 20 kilométert is képes megtenni. Többnyire magányosan jár. Az állat tápláléklistája a kisemlősöktől az őzekig, szarvasborjúig terjed. Egyik

legfőbb tápláléka a nyúl. Néha rókákat és madarakat is elejt.

Balog Tamás megbízott őrsvetető

Bemutatkozik a Vidra őr

022.12.09-én alakult meg a 812. Csabavezér cserkészcsapat 3. őrs: a vidra őr. (1. Jégmadár, 2. Hiúz – szerk.)

A vidra (latin: Lutra lutra) kb. Euráziában, valamint Északnyugat-Afrikában él. Hazánkban délnyugati-, nyugat-dunántúli országrészben fordul elő. Testhossza:70-80cm, testömege:8-15 kg (hím),5-8 kg (nőstény). A vidra hazánkban szinte minden olyan víztest környékében

előfordul, amely általa elérhető halakkal benépesült. Legjelentősebb élőhelyei a halastavak és a halastórendszerek, mert ezekben általában egész éven keresztül táplálék áll rendelkezésére. Hazánkban leginkább éjszaka vadászik, ennek során 8-10 km-t is megtehet, és saját vadász területét tart fenn, amit meg is jelöl. Általában halakat, de kételtűeket, rókákat, pézsmapockokat is esznek.

Az őr tagjai: Balog Péter őrsvetető, Balla László, Révay Csongor, Bertalan Mátyás, Varga András Hunor

Balog Péter megbízott őrsvetető

Karácsonyi ünnepkör istentiszteletei:

December 24. szenteste 17.00

December 25. 10.00 Karácsony I. - úrvacsorás

December 26. 10.00 Karácsony II. – úrvacsorás

December 31. 18.00 Szilveszter

2023. január 1. 10.00 újévi istentisztelet

Hivatali – bejelentési, egyeztetési idő:

hétfőn és csütörtökön 16.30-17.30 óra között és vasárnap istentisztelet után, illetve előzetes megbeszélés szerint.

(Kiemelten: lelkigondozói beszélgetések, esküvők, keresztelesek, látogatások, temetések kapcsán.)

Füle Lajos:

HÁROMSZÁZHATVANÖT NAPON

Háromszázhatvanöt napon
kerítés voltál, oltalom
elől és hátul, lenn s felül,
hogy el ne vesszünk, emberül.

Ha ránk vallottak bűneink,
kegyelmet adtál már megint,
s ha tán hűségünk meglazult,
vessződ, botod lett vigaszunk.

Szilveszter napján újra ép
lelkünk falán a régi kép:
a Golgotán a szent kereszt,
s tekinteted, mely nem ereszt.

A Gyülekezet elérhetőségei:

cím: 1171 Bp. Rákoscaba u. 2.

telefon: 257-73-56

email: budapest-rakoscaba@reformatus.hu

honlap: www.rakoscabairef.hu

istentiszteletek közvetítése:

www.youtube.com/c/rakoscabairef

„Az ÚR lelke nyugszik rajta, a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és erő lelke, az ÚR ismeretének és félelmének lelke.” Ézsaiás 9,1

Máté evangéliumában Keresztelő János így vall a népnek: *„Én vízzel keresztellek titeket, hogy megtérjétek, de aki utánam jön, erősebb nálam, arra sem vagyok méltó, hogy a saruját vigyem. Ő majd Szentlélekkel és tűzzel keresztel titeket.”* Keresztelő János, később a tanítványok, s maga az egyház is mind a mai napig vízzel keresztel. Ez egy jelképes cselekedet: amint a víz lemossa a szennyet, Krisztus is a Lélek által megtisztít. Amint Jézus alámerült, belemerült a vízbe, ő így merít bele a Szentlélek tűzébe. Igen tűzbe, mert a tűz egyrészt eléget, másrészt átvitt értelemben tűzbe hoz, felpezsdít. A Szentlélek tűzében elég az óember, másrészt új kezdődik, ez a valami pedig a krisztusi élet. A Messiás Szentlélekkel és tűzzel keresztel, belemerít bennünket az Isten szentségébe, tisztaságába, s a Szentháromság egységébe! Ahogy egy helyen Pál apostol írja: isteni természet részesei leszünk. Micsoda öröm ez nekünk.

Jézuson nemcsak rajta nyugszik a Lélek, hanem adja is nekünk. Egy ember nem tudja adni, közvetíteni a Szentlelket! Ezt csak Isten adhatja nekünk. Jézus pedig Isten!

Jézus nem úgy ismerte az Atyát, mint mi, hogy megismerte pl. bizonyágtételek útján, hanem belülről a Lélek adta, mint egy forrásból tört fel belőle az istenismeret. Ő az Atyában élt a Lélek által. Valami hasonlót élhetünk át mi is, hogy a Szentlélek belénk égeti, belsónkké teszi az Istennel való élő közösséget. Nem csupán felszínes Istenkapcsolatunk lesz, pl. a bajban: „Uram, csak most segíts meg!” – nem, a Szentlélek nem ilyen alkalmi kapcsolatba von bennünket az Atyával, hanem mi is állandó közösségben élhetünk vele.

Jézus által megismerni Istent, ez a karácsony lényege! A karácsony üzenete: Isten a szeretet! A karácsony lényege: Jézus fényt gyűjt a sötét világba: a mennyei Atya világosságát, tisztaságát, igaz szeretetét hozva el. S azt az egységet hozta el Jézus az Övéi szívébe, hogy a keresztyén testvéremmel szorosabb lehet a közösségem, mint a vérszerinti rokonaimmal. Ugyanaz a Lélek vezet, bátorít, pártfogol! Ugyanaz a Lélek vezet Krisztushoz és avat be a mennyei világba, a szeretet közösségébe! Ugyanaz a kenyér és bor táplál az úrvacsorába, melyben szintén a Szentlélek által egyesülünk Urunkkal, mert önmagával táplál bennünket. Amint az Óceán teli van vízzel, úgy lehetünk teli Istenünk ismeretével, szeretetével.

Testvérek! Ne elégedjünk meg a felszínnel! Egyik zsoltárban olvassuk, hogy jobb az Isten házában kapuiból lakni, mint a hitetlenek közösségében. Ez igaz, de ha tehetjük, akkor ne álljunk meg a kapuba, ne álljunk meg az udvaron, hanem menjünk be a szentek szentjébe és legyen igaz találkozásunk Urunkkal. Krisztussal a szívünkben szemléljük a dolgokat, mikor betegek leszünk, mikor megcsap a halál szele, mikor valakire haragszunk, vagy ránk haragszanak. Milyen szörnyű, ha nem testvéri módon vagyunk jelen egymás életében!

Hát hol az a szeretet a szívemből, amit Istentől kaptam Krisztus által? Hol van az a bölcsesség és alázat, melyet a Lélek a bensőmmé tett? Nem ismertem meg Isten jóságát, mely engem is jóságra, megbocsátásra, a másik megbecsülésére indít?

Milyen Testvérem a te Istenismereted? Mennyit ér benned az ige? Mivé formálhatott a Szentlélek? Égetheti benned az óembert? S beléd égethette az Isten szeretetét? Igen ez a szeretet olykor fájdalmasan éget, mert miközben érzem Isten irántam való szeretetét, én mégis a bűnt választom, mégis az indulatomnak adok teret. Igen éget az Isten Lelke, mikor Isten akaratával szembe menve megbántom az én Uramat s megbántom, semmibe veszem a testvéremet, a felebarátomat. Ugyanakkor a belénk égetett isteni szeretet késszé és hajlandóvá tesz arra, hogy az ÚR útján járjak. Ez az ismeret, amelyet karácsony, Jézus megszületése ad a számunkra: Isten által szeretve vagyok! Isten által kegyelembe fogadott gyermeke vagyok a mennyei Atyának! Ez az, ami betölt bennünket, mint az Óceán medrét a víz. Isten belső ismeretéből nyerünk valamit, még ha tükör által és homályosan is.

Bába Károly